

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság

Bf.II.7/2024/15. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2024. évi május hó 29. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az emberölés büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt **Terhelt1 és társa** ellen indult büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 13.B.30/2023/68. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

Terhelt1 I. r. vádlott halmazati büntetését 8 (nyolc) év 6 (hat) hónap szabadságvesztésre és 9 (kilenc) év közügyektől eltiltásra súlyosbítja, míg Terhelt2 II. r. vádlott halmazati büntetését 4 (négy) év 6 (hat) hónap szabadságvesztésre és 5 (öt) év közügyektől eltiltásra enyhíti.

sértett3 (lakóhelye: Cím7 szám, tartózkodási helye: cím24. szám) és sértett1 (lakóhelye: Cím8 szám) magánfelek polgári jogi igényeinek az elsőfokú bíróság által megítélt összegben felüli részét egyéb törvényes útra utasítja.

Megállapítja, hogy az elsőfokú bírósági eljárásban összesen helyesen 1.079.842 (egymillió-hetvenkilencezer-nyolcszáznegyvenkettő) forint bűnügyi költség merült fel, melyből Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak egyetemlegesen helyesen 581.404 (ötszáznyolcvanegyezer-négyszáznégyszáztíz) forintot kötelesek az államnak megfizetni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

Kötelezi Terhelt2 II. r. vádlottat 27.686 (huszonhétezer-hatszáznyolcvanhat) forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére az államnak.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Pécsi Törvényszék a 2023. november 27-én kelt 13.B.30/2023/68. számú ítéletével *Terhelt1 I. r. vádlottat* a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 160. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés d), f) és j) pontjai szerint minősülő, társtettesként elkövetett emberölés büntettének kísérlete, a Btk. 371. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő, társtettesként elkövetett rongálás büntette, valamint 2 rendbeli a Btk. 371. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő, társtettesként elkövetett rongálás vétsége miatt – halmazati büntetésül – 7 év 6 hónap szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra, míg *Terhelt2 II. r. vádlottat* a Btk. 160. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés d) és j) pontjai szerint minősülő, társtettesként elkövetett emberölés büntettének kísérlete, a Btk. 371. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő, társtettesként elkövetett rongálás büntette, valamint 2 rendbeli a Btk. 371. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő rongálás vétsége miatt – halmazati büntetésül – 5 év 6 hónap szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés-büntetéseket fegyházban rendelte végrehajtani, illetve megállapította, hogy *Terhelt1 I. r.* és *Terhelt2 II. r. vádlottak* feltételes szabadságra nem bocsáthatók. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a felmerült bűnügyi költség viseléséről. Ezen túlmenően pedig egyetemlegesen kötelezte *Terhelt1 I. r.* és *Terhelt2 II. r. vádlottakat*, hogy – kártérítés címén – fizessenek meg sértett3 magánfél részére 867.900 forintot és az állami adóhatóság részére 5.274 forint eljárási illetéket, sértett1 magánfél részére 65.000 forintot és az állami adóhatóság részére 1.500 forint eljárási illetéket, valamint sértett2 magánfél részére 100.000 forintot és az állami adóhatóság részére 1.500 forint eljárási illetéket, míg ezt meghaladóan sértett3 és sértett1 magánfél polgári jogi igényének érvényesítését elutasította.
- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen – *Terhelt1 I. r.* és *Terhelt2 II. r. vádlottak* terhére – az ügyészség jelentett be fellebbezést a szabadságvesztés-büntetések hosszabb tartamban történő meghatározása végett.
- [3] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában, illetve a nyilvános ülésen jelenlévő képviselője útján az ügyészség jogorvoslati kérelmét azzal tartotta fenn, hogy – a szabadságvesztés súlyosbítása mellett – egyben hosszabb tartamú közügyektől eltiltás kiszabását is indítványozta. Perbeszédeikben a védők az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérték.
- [4] Az ügyészség által bejelentett fellebbezés a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 583. § (3) bekezdés a) pontjában írt jogorvoslati kérelemnek felelt meg, mely kizárólag a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést kifogásolta. Ilyen körülmények között a másodfokú bíróság – figyelemmel a Be. 590. § (3) bekezdésében írtakra – az elsőfokú bíróság ítéletének csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül, oly módon, hogy nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította [*Be. 591. § (2) bekezdés a) pont*].
- [5] Mindez azonban nem képezte eljárásjogi akadályát annak, hogy a másodfokú bíróság *Terhelt1 I. r.* és *Terhelt2 II. r. vádlottak* személyi körülményeit érintően – mindössze regisztratív módon – rögzített adatok pontosítását elvégezze (*BH 2015.30.*).

- [6] A Btk. 97. § (2) bekezdésében írtak szerint a büntetőjogi felelősség megállapítására, a kiszabott büntetésre és az alkalmazott intézkedésre vonatkozó adatokat közhiteles hatósági nyilvántartás tartalmazza a törvényben meghatározott időpontig, ezt követően hátrányos jogkövetkezmény az elítélés miatt már nem állapítható meg az elítélttel szemben. Ez alól kivételt mindössze – a jelen ügyben jelentőséggel nem bíró – visszaesés és az ahhoz fűződő hátrányos jogkövetkezmények képezhetnek.
- [7] Ez okból a bűnügyi nyilvántartásból időközben törölt elítélésekre vonatkozó utalást mellőzni kellett. Ez Terhelt1 I. r. vádlott tekintetében a Mohácsi Városi Bíróság 1.Fk.181/2011/5. számú határozatát, míg Terhelt2 II. r. vádlott esetében a Mohácsi Járásbíróság 1.B.44/2018/27. számú határozatát érintette, melyek az elsőfokú bíróság ítéletének [7] és [16] bekezdéseiben kaptak helyet.

[8] **II.**

- [9] A felülbírálat korlátozottsága ellenére ugyanakkor – a Be. 590. § (5) bekezdése értelmében – vizsgálni kellett azon eljárási szabályok megtartását, melyek megsértése esetén a Be. 607. § (1) bekezdése, a Be. 608. § (1) bekezdése, valamint a Be. 609. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, illetve azt is, hogy helytálló-e a bűnösség megállapítására és a bűncselekmények minősítésére vonatkozó rendelkezés. Ezen kívül hivatalból kellett döntenie az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben is [Be. 590. § (7) bekezdés].
- [10] A másodfokú bíróság nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, mely az ügy érdemi elbírálását akadályozta, illetve kizárta volna. Törvényes Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak büntetőjogi felelősségére vont következtetés, miközben a cselekmények minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.
- [11] Az irányadó büntetési tételkeret, illetve az ahhoz igazodó – a Btk. 80. § (2) bekezdése szerinti – középérték meghatározása is helyes.
- [12] A büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezők feltárása nagyjából helytállóan történt meg.
- [13] Az elsőfokú bíróság Terhelt1 I. r. vádlott terhére értékelte az ittas – szokványos részegség állapotában történő – elkövetést, annak ellenére, hogy az alkoholos befolyásoltságára, ital fogyasztására vonatkozóan nem állapított meg konkrét, egyértelmű tényeket. Határozatának [25] bekezdéséből ugyanis csak az következik, hogy a délután a vérméni italboltban töltő sértett1 és sértett2 sértettek sört fogyasztottak, amikor Terhelt1 I. r. vádlott csatlakozott hozzájuk. Ezért a súlyosító körülmények köréből az ittasságra való utalást a másodfokú bíróság mellőzte.
- [14] Hasonlóképpen járt el Terhelt2 II. r. vádlott esetében is, akinek az életvezetése – a próbára bocsátás törlése miatt – más megvilágításba került, így büntetlen előélete most már enyhítő körülményként volt értékelhető.
- [15] A többszörösen büntetett előéletű Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában további pontosítást kellett tenni azzal, hogy helyesen – miután korábban vagyon elleni bűncselekmények miatt is felelősségre vonták – visszaesőnek nem tekinthető *különös* bűnismétlő.
- [16] További enyhítő körülmény, hogy a vádlottak a büntetőeljárás teljes tartama alatt a leg súlyosabb kényszerintézkedés hatálya alatt álltak.

- [17] Az élet elleni bűncselekmény tárgyi súlyának meghatározásakor az elsőfokú bíróság helyesen indult ki abból, hogy a kísérleti szakban maradt bűncselekmény személyi sérülést nem okozott, mivel a sértettek idejekorán, még a tűz elhatalmasodása előtt el tudták hagyni a lángra lobbant ingatlant. Ez okból a kísérlet távoli volt, ugyanakkor azonban befejezett is, mert a vádlottak – azzal, hogy előbb egy meggyújtott végű, majd egy másik benzinesüveget bedobtak az ablakon – elindítottak egy olyan folyamatot, mely további tevőleges beavatkozásukat nem igényelve, akár két ember gyötrelmes halálához vezethetett volna.
- [18] Ez a védekezésre képtelen, alvó személyek sérelmére megvalósított cselekmény többszörösen – Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában háromszorosan, míg Terhelt2 II. r. vádlott tekintetében kétszeresen – minősül, mely éppúgy súlyosító körülmény, mint a kettőt meghaladó bűnhalmazat, valamint a társas és az éjjeli elkövetés. Ezeket az elsőfokú bíróság helytállóan vette számba.
- [19] Szembetűnő volt azonban a kiszabott büntetések közötti belső aránytalanság.
- [20] Terhelt1 I. r. vádlott az elmúlt másfél évtized alatt számos alkalommal került összeütközésbe a törvénnyel, több esetben személy elleni erőszakos bűncselekmény miatt, melyek során öt alkalommal ítélték végrehajtandó szabadságvesztésre. A jelen ügyben is meghatározó, kezdeményező szerepet vállalt: tőle származott a cím25 szám alatti ingatlan felgyújtásának az ötlete.
- [21] Ezzel szemben Terhelt2 II. r. vádlott büntetlen előéletű, aki a cselekményekbe belesodródott, abban a társa hatására, kezdeményezésére vett részt.
- [22] Márpedig ezeket a különbözőségeket a büntetőjogi jogkövetkezmények tekintetében is érvényesíteni kellett. Ezért a másodfokú bíróság Terhelt1 I. r. vádlott szabadságvesztés-büntetését – továbbra is a Btk. 82. § (2) bekezdés a) pontjában írt rendelkezést alkalmazva – nyolc év hat hónap tartamra súlyosbította, mellyel együtt a közügyek gyakorlásában való részvételét is hosszabb időre, kilenc évre zárta ki.
- [23] Ennyiben az ügyészség súlyosbításra irányuló jogorvoslati kérelme megalapozottnak bizonyult.
- [24] A Btk. 82. § (4) bekezdése lehetővé teszi, hogy *kísérlet* vagy bűnsegély esetén, ha az egy fokkal enyhébb büntetés is túl szigorú, úgy az a soron következő – a Btk. 82. § (2) bekezdésében egymást követően megjelenített – pont alapján legyen kiszabható. Ez az *ún. kétfokú leszállás* Terhelt2 II. r. vádlott esetében további enyhítés előtt nyitott utat, mely törvényi felhatalmazás alapján a másodfokú bíróság vele szemben a szabadságvesztés tartamát négy év hat hónapban, míg a közügyektől eltiltás idejét öt évben határozta meg (*BJD 8663.*).
- [25] Ezekkel a változtatásokkal Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak előéletében és cselekvőségében megmutatkozó lényeges eltérések a büntetőjogi jogkövetkezmények tekintetében is kellőképpen kifejezésre jutottak. Az így kiszabott büntetések alkalmasak a Btk. 79. §-ában megfogalmazott célok elérésére.
- [26] Az elsőfokú bíróság sértett3, sértett1 és sértett2 magánfelekre elkülönítetten megállapította a vagyon elleni bűncselekményekkel okozott kár összegét, melynek mértékéig, illetve egy esetben – a kereseti kérelemhez kötötten – annál alacsonyabb összegben az előterjesztett polgári jogi igényeket a Be. 571. § (2) bekezdésében írtak szerint érdemben elbírálta. sértett3 és sértett1 magánfél ennél nagyobb összegű vagyoni jogi követelést terjesztett elő, így a fennmaradó különbözet megtérítésére irányuló igény érvényesítését – figyelemmel a Kúria 81. Büntető Kollégiumi véleményének 3. pontjában foglaltakra – helyesen egyéb törvényes útra kellett utasítani [*Be. 560. § (1) bekezdés l) pont*].

- [27] Időközben – az ügydöntő határozat kihirdetését követően – a tűzvédelmi szakértői díjról rendelkező végzés véglegessé vált, ezért meg lehetett állapítani az elsőfokú bírósági eljárásban felmerült bűnügyi költség teljes összegét, illetve azt, hogy abból Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott mennyit köteles egyetemlegesen viselni.
- [28] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság – a Be. 606. § (1) bekezdése alapján – az elsőfokú bíróság ítéletének a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamára, a bűncselekményekkel okozott kár összegét meghaladóan előterjesztett polgári jogi igény elbírálására, valamint a bűnügyi költség viselésére vonatkozó részét megváltoztatta. Az egyéb rendelkezések törvényesek voltak, ezért azokat a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.
- [29] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 613. § (1) bekezdésén alapul.

P é c s, 2024. május 29.

Dr. Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr. Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Hudvágner András s.k. bíró

A Pécsi Törvényszék 13.B.30/2023/68. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.7/2024/15. számú ítélete folytán – az abban írt változtatásokkal – a 2024. évi május hó 29. napján jogerőre emelkedett.

Dr. Krémer László s.k.
a tanács elnöke